

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermenutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedači: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008). Živi u Beogradu.

Ilija Bakić (1960, Vršac), pesnik, pripovedač, romansijer, kritičar i urednik. Veliki deo književnog opusa mu je vezan za fantastiku i avangardnu književnost, naročito signalizam. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Resurekciona seča početnog položaja* (1993), *Ortodokсна opozicija alternative slobodnog izbora – Artefakt 1* (1995), *Želite li besplatno da letite* (sa Zvonkom Sarićem, 1997), *Koren ključa, naličje ravnodnevnice* (1999), *Slava dekadnog sistema ili o A E I O U* (2000), *2002* (vizuelna poezija, 2002), *Protoplazma* (2003), *Antidemanti* (2005) i *Filmovi* (2008); proza – *Prenatalni život* (roman, 1997), *Novi Vavilon (proza brutalis)* (1998), *Jesen Skupljača* (izabrane priče, 2007), *Bagra diše* (2008) i *U odvajanju*

(2009). Član je Društva ljubitelja fantastike „Lazar Komarčić“ i Srpskog književnog društva.

Suzan Basnet (Susan Edna Bassnett, 1947), britanska komparatistkinja, novinarka, prevoditeljka, performerka. Predaje komparativnu književnost na Univerzitetu Varvik i na čelu je Centra za britanske i komparativne kulturne studije. Studirala je u nekoliko evropskih zemalja. Objavila je preko dvadeset knjiga, između ostalih: *Translation Studies* (1980, 1991), *Feminist Experiences: The Women's Movement in Four Cultures* (1986), *Comparative Literature* (1993), *Shakespeare: The Elizabethan Plays* (1993), *Constructing Cultures: Essays on Literary Translation* (sa Andreom Lefevrom, 1996), *Sylvia Plath: An Introduction to the Poetry* (2005), *Ted Hughes* (2008), *Translation in Global News* (sa Esperancom Bijelsom, 2008).

Antoan Berman (Antoine Berman, 1941-1991), francuski prevodilac, istoričar i teoretičar prevodjenja. Prevodio je sa nemačkog i španskog jezika. Objavljene knjige: *L'épreuve de l'étranger: Culture et traduction dans l'Allemagne romantique* (1984), *Lettres à Fouad El-Etr sur le romantisme allemand* (1991), *Pour une critique des traductions: John Donne* (1995), *La traduction et la lettre, ou l'auberge du lointain* (1999; srp. prevod *Prevođenje i slovo ili konačište za dalekog, „Rad“*, 2004).

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodjenjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Gajatri Čakravorti Spivak (Gayatri Chakravorty Spivak, 1942, Kalkuta, Indija), indijska književna kritičarka i teoretičarka, jedna od rodonačelnica postkolonijalnog diskursa, prevoditeljka. Diplomirala je u Kalkuti, magistrirala na Univerzitetu Kornel, a doktorirala na Univerzitetu Ajove. Predavala je na više američkih univerziteta. Objavljene studije: *Myself, I Must Remake: The Life and Poetry of W.B. Yeats* (1974),

In Other Worlds: Essays in Cultural Politics (1987), *The Post-Colonial Critic* (1990), *Outside in the Teaching Machine* (1993), *The Spivak Reader* (1995), *A Critique of Postcolonial Reason: Towards a History of the Vanishing Present* (1999; srp. prevod *Kritika postkolonijalnog uma*, „Beogradski krug“, 2003), *Death of a Discipline* (2003), *Other Asias* (2005).

Dorđe Despić (1968, Užice), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Teorija književnosti. Piše književnu kritiku i eseje. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme* (2008). Živi u Novom Sadu.

Dragan Dimitrijević (1975, Čuprija), diplomirao je na Stomatološkom fakultetu u Beogradu. Piše prozu. Živi u Beogradu.

Sonja Gobec (1978, Novi Sad), apsolvent je na Odseku za francuski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Radila je kao honorarni prevodilac u izdavačkoj kući „Svetovi“ i „ITP Zmaj“, a trenutno je zaposlena kao privatni predavač i prevodilac sa francuskog i engleskog. Živi u Novom Sadu.

Violeta Ivković (1957, Beograd), Objavila je zbirku imejlova – ratni dnevnik – *Moji su drugovi* (1999), priče sa interneta – *Život u ljubičastom* (2001), *Proza piše snove* (2008). Dobitnik je nagrade „Mali Nemo“ u 2009, za roman *Trepezarija*. Piše prozu, radi kao novinar i kolumnista u časopisu „Mikro – PC World“. Živi u Beogradu.

Slavko Jendričko (1947, Komarevo kraj Siska), objavio je sledeće knjige pesama: *Nepotpune dimenzije* (1969), *Ponoćna kneževina* (1974), *Tatari/kopita* (1980), *Naslov* (1983), *Autoritratto con melo* (izbor pesama na italijanskom, 1983), *Crvena planeta* (1985), *Proroci, novci, bombe* (1986), *Svečanost glagoljice* (1989), *Hrvatska sfinga* (1992), *To si ti* (1995), *Hrvaška sfinga* (izbor pesama na slovenačkom, 1995), *Zimska katedrala* (1999), *Orguljaš na kompjutoru* (izabrane pesme 1969-1999, 1999), *Podzemni Orfej* (2001), *Kada prah ustaje* (2005), *U kući malih pustinja* (2007) i knjigu političkih eseja *Novčić za Harona* (1995). Uvrštavan je u antologije, panorame i zbornike. Uređivao je „Riječi“, časopis za književnost, kulturu i znanost Matice hrvatske Sisak. Dobitnik

je Nagrade Grada Siska za doprinos unapređenju kulturnog identiteta Grada (2000) i Plakete sv. Kvirina za ukupan doprinos suvremenoj hrvatskoj poeziji (2006). Živi u Sisku.

Ovidio Karbonel (*Ovidio Carbonell Cortés*), magistrirao je na Kembridžu, a doktorirao na Univerzitetu Salamanka 1994. godine, gde predaje teoriju prevođenja na Prevodilačkom fakultetu.

Sanja Kojić Mladenov (1974, Pančevo) diplomirala je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Kustoskinja je izložbi aktuelne umetnosti Muzeja savremene umetnosti Vojvodine u Novom Sadu i članica Asocijacije za vizuelnu umetnost i kulturu *Visart*, Novi Sad. Autorka, kustoskinja i selektorka mnogih projekata koji se tiču polja recentne umetničke prakse i novih medija, kao i promocije mladih umetnika. Piše likovnu kritiku i objavljuje u katalogima izložbi, stručnim publikacijama i medijima. Živi u Novom Sadu.

Viktorija Krombholc (1982, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa postdiplomske studije i radi kao saradnik u nastavi. Piše književnu kritiku i prevodi sa engleskog. Živi u Novom Sadu.

Marija Krstulović (1982), diplomirala je ruski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je odbranila i master tezu „Predmetni svet u prozi D. I. Harmsa“. Prevodi sa ruskog.

Marijan Lederer (*Marianne Lederer*), doktorirala je na Sorboni 1979. godine, a zatim predavala traduktologiju, nemačku književnost i jezik i skandinavsku književnost i jezike u Školi za tumače i prevodioce (*L'École Supérieure d'Interprètes et de Traducteurs*) u Parizu, gde je trenutno profesor emeritus. Objavljene studije: *La Traduction simultanée – Fondements théoriques* (1981), *Interpréter pour traduire* (sa Danicom Selesković, 1984), *Pédagogie raisonnée de l'interprétation* (sa Danicom Selesković, 1989, 2. prošireno i prerađeno izdanje 2002; srp. prevod *Obrazložen pedagoški prilaz nastavi konferencijskog prevođenja*, „Udruženje naučnih i stručnih prevodilaca Srbije“, 2007), *La Traduction aujourd'hui – le modèle interprétatif* (1994).

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozof-

skom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala na Odseku za anglistiku (književni smer) na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodištvom, esejistikom i naučnim radom iz oblasti engleske književnosti, kulture i jezika, kao i književnom kritikom. Prevođe modernih američkih pesnika i pesnikinja objavljuje u književnoj periodici.

Les Marej (Leslie Allan Murray, 1938, Nabijak, Australija), jedan od vodećih australijskih pesnika, kritičar i antologičar. Objavio je preko trideset zbirki poezije, između ostalih: *The Weatherboard Cathedral* (1969), *Poems Against Economics* (1972), *The People's Otherworld* (1983), *The Daylight Moon* (1987), *The Idyll Wheel* (1989), *Translations from the Natural World* (1992), *Late Summer Fires* (1996), *Conscious and Verbal* (1999), *Poems the Size of Photographs* (2002), *The Biplane Houses* (2007) i dr., kao i dva romana u stihovima i nekoliko knjiga proze. Za zbirku *Subhuman Redneck Poems* (1996) dobio je nagradu „T. S. Eliot“ za poeziju. Živi u Bunjahu, u Novom Južnom Velsu.

Petar Miloradović (1970, Gornji Milanovac), objavio je knjige pesama: *Sredozemlja* (1997), *Porto* (2000), *Slajdovi* (2004) i *Kolonija* (2007). Živi u Gornjem Milanovcu.

Branislav Miltojević (1956, Niš), kinoamater, ljubitelj filma i stripa. Do sada je, pored ostalih, objavio publikacije: *Glumci za sva vremena* (zajedno sa S. Krstićem, 1991), *Rani radovi Želimira Žilnika* (1992), *Tragovi u plavoj ilovači* (zbornik o američkom underground stripu, 1994), *Krupni plan* (1999), *Prokletnici rata ili o fikcijskom eskapizmu holivudskog ratnog filma* (2003), *Antologija niškog stripa* (2004), *U paukovoj mreži* (2006), *Katil* (grafički roman, zajedno sa Ivićom Stevanovićem, 2007), *Celuloidni zalogači B. Jovanovića* (2008). U „Gradini“ je uređivao *Trip*, separat posvećen srpskom alternativnom stripu. Autor je i nekoliko nagrađenih dokumentarnih radio-emisija, zatim drame za decu *Hogar Strašni*, scenarija za slovenački film *Poslednji Žilnik*. Živi u Nišu.

Zlatko Pangarić (1962, Bački Monoštor), objavio je sledeće knjige: *Uvod u Psihoistoriju* (2001), *Nova romantika* (2003), *Moja fizika* (2007). Objavljuje u periodici pesme, eseje i priče. Za knjigu *Moja fizika* dobio nagradu „Najbolje iz Banata“ za 2007. Urednik za poeziju na sajtu www.prozaonline.com. Živi u Bačkom Monošturu.

Viktor Peljevin (Виктор Олегович Пелевин, 1962, Moskva), ruski prozaista. Završio je za elektromehaničara na Moskovskom energetsom univerzitetu. Objavljeni romani: *Омон Ра* (1992; srp. prevod *Omon Ra*, L.O.M, 2007), *Жизнь насекомых* (1993; srp. prevod *Život insekata*, L.O.M, 2006), *Чанаев и нустота* (1996; srp. prevod *Čapajev i praznina*, Plato, 2002), *Generation „П“* (1999; srp. prevod *Generation „P“*, Plato, 2003), *Чусла* (2003, srp. prevod *Brojevi*, u okviru knjige *Dijalektika prelaznog perioda iz nikuda u nikuda*, Plato, 2006), *Священная книга оборотня* (2004; srp. prevod *Sveta knjiga vukodlaka*, Plato, 2009), *Шлем ужаса. Креатифф о Тесее и Минотавре* (2005; srp. prevod *Šlem užasa – kreativ o Tezeju i Minotauru*, Geopoetika, 2006), *Empire „V“* (2006; srp. prevod *Empire „V“*, Plato, 2007) i t (2009). Objavio je i nekoliko knjiga poezije, eseja i zbirki pripovedaka od kojih su na srpski prevedene *Жёлтая стрела* (1993; *Žuta strela i druge priče*, Svetovi, 2003) i *П5: Прощальные песни политических пигмеев Пиндостана* (2008; *P5 – Poslednje pesme političkih pigmeja Pindostana*, Plato, 2009).

Ljiljana Pešikan-Ljuštanović (1954, Feketić), diplomirala je i magistrirala na Odseku za jugoslovensku i opštu književnost Filološkog fakulteta u Beogradu, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao vanredni profesor na Odseku za srpsku književnost, na predmetu Narodna književnost. Objavljene studije: *Poslovi i dani srpske pesničke tradicije* (sa Zojom Karanović, 1994), *Zmaj Despot Vuk – mit, istorija, pesma* (2002), *Stanaja selo zapali* (2007) i *Usmeno u pisanom* (2009). Živi u Novom Sadu.

Borislav Radović (1935, Beograd), diplomirao je opštu književnost sa teorijom na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je sledeće knjige poezije: *Poetičnosti* (1956), *Ostale poetičnosti* (1959), *Maina* (1964), *Bratstvo po nesanici* (1967), *Opisi, gesla* (1970), *Izabrane pesme* (1979), *Pesme 1971-1982* (1983), *Izabrane pesme 1954-1984* (1985), *Pesme 1971-1991* (1991), *Pesme* (1994), *Pesme* (2002), *Izabrane pesme*

(2005), *42 izabrane pesme* (2007); knjige eseja: *Rvanje s anđelom i drugi zapisi* (1996), *O pesnicima i o poeziji* (2001), *Čitajući Vergilija* (2004) i *Još o pesnicima i o poeziji* (2007). Prevodi sa francuskog jezika, a njegova poezija je prevedena na nekoliko svet-skih jezika. Dobitnik je više nagrada i priznanja za svoje stvaralaštvo. Živi u Beogradu.

Radomir Rajković (1940 – 2009, Beograd), diplomirao je na Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju u Beogradu. Pisao je poeziju, prozu i književnu kritiku. Objavio je sledeće knjige pesama: *Pesnik i leto* (1959), *Pustare* (1962), *Maske* (1963), *Ljudi* (1967), *Panonske elegije* (1967), *Razglednice* (1971), *Odbrana* (1978), *Ciklusi* (1984), *Množina* (1991) i *Sudija* (2006). Pesme su mu prevedene na engleski, poljski, španski, mađarski, rumunski, makedonski, albanski i kineski jezik.

Marija Rakić-Šaranac (1982, Kragujevac), piše poeziju i prevodi sa engleskog. Objavila je tri zbirke poezije: *Naličje mene* (2001), *Antikvarnica na kraju grada* (2005), koja je osvojila nagradu „Aladin Lukač“ za 2006. godinu, a dobitnica je i prve nagrade na 39. Festivalu poezije mladih u Vrbasu, gde joj je štampana zbirka *Obe strane sveta* (2008). Živi i radi u Kragujevcu.

Pedro Salinas (Pedro Salinas y Serrano, 1891, Madrid – 1951, Boston), španski pesnik, jedna od vodećih ličnosti španskog književnog pokreta *Generacija 27*. Radio je kao univerzitetski profesor na Sorboni, Sevilji, Kembridžu, a bio je i književni kritičar. Bio je oduševljen delima Marsela Prusta koje je i preveo na španski jezik. Španski građanski rat ga je primorao da napusti rodnu zemlju i preseli se u Ameriku gde je boravio sve do smrti. Po sopstvenoj želji sahranjen je u San Huanu, u Portoriku. Objavio je desetak zbirki poezije, drame i prozna dela. Smatran je pesnikom ljubavi koji je u potpunosti odbijao rimu, težeći kratkim stihovima tzv. *silvama* koje karakterišu kastiljanski metar.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je na Odseku za francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, a master studije iz komparativne književnosti završio u Nici. Objavio je poemu *Stvaranje istine* (2003). Prevodi sa francuskog jezika. Poeziju, prozu i prevode je objavljivao u periodici. Uređuje „Agon“, elektronski časopis za

savremenu poeziju (www.agoncasopis.com). Živi u Beogradu.

Maja Solar (1980, Zagreb) masterirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na istoj katedri radi kao asistentkinja. Članica je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra *Poetske rupe*. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavila je zbirku poezije *Makulalalalatura* (2008), za koju je dobila „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.

Tijana Spasić (1983, Niš), završila je osnovne studije anglistike u Beogradu, a trenutno je student doktorskih studija književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je master rad pod nazivom *Izgnanstvo u Bledu vatru i Roman o Londonu* (2009). Živi u Beogradu.

Džon Starok (John R. Sturrock, 1945), engleski pisac, prevodilac, književni kritičar i urednik. Objavio je studije *The French New Novel: Claude Simon, Michel Butor, Alain Robbe-Grillet* (1969), *Paper Tigers: The Ideal Fictions of Jorge Luis Borges* (1977), *Louis-Ferdinand Celine: Journey to the End of the Night* (1990), *The Language of Autobiography: Studies in the First Person Singular* (1993), *The Word from Paris: Modern French Writers and Thinkers* (1998), *Structuralism* (2003). Prevodi sa francuskog i španskog. Urednik je u časopisu „London Review of Books“.

Ana Stjelja (1982, Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu na Odseku za orijentalistiku, smer turski jezik i književnost. Student je postdiplomskih studija na Filološkom fakultetu u Beogradu, smer nauka o književnosti. Piše poeziju i haiku na srpskom, španskom, portugalskom, turskom i engleskom jeziku, a takođe i prevodi poeziju sa tih jezika. Bavi se i pisanjem eseja, kratkih priča i književne kritike. Objavila je četiri zbirke poezije: *Moir*a (2002), *Atavi* (2004), *Eden&Had* (2006), *Tri gejš*e (2008). Pesme su joj prevedene na španski, makedonski i persijski jezik.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera...

Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Derek Volkot (*Derek Walcott*, 1930, Kastri, Sveta Lucija), karipski pesnik, dramski pisac, kritičar i vizuelni umetnik. Fakultet je završio 1954. u Kingstonu na Jamajci, gde je studirao francuski, latinski i španski. Godine 1959. nastanio se na Trinidadu. Tamo je osnovao *Trinidad Theatre Workshop*, pozorište koje je vodio sve do 1976. Dobitnik je Nobelove nagrade za književnost 1992. godine. Dugo godina je predavao na Bostonskom univerzitetu. Objavio je preko 40 knjiga poezije i dramskih dela, od kojih je najpoznatiji poetski ep *Omeros* (1990). Pola godine provodi u Bruklinu, Masačusets, a drugu polovinu u Tobagu na Trinidadu. Na hrvatski jezik pre-

veden je izbor iz njegove poezije i jedna drama u knjizi *Derek Walcott: Nobelova nagrada za književnost 1992*, „Školska knjiga“, Zagreb, 1995.

Dejan Vukićević (1965, Kraljevo), diplomirao je svetsku književnost i magistrirao bibliotekarstvo i informatiku na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio knjige priča: *Korota* (1998), *Aleja bizarnih kipova* (2002), *Omama* (2007) i roman *Bodilo* (2005). Nekoliko njegovih priča prevedeno je na španski, poljski, mađarski i rumunski. Zaposlen je u Narodnoj biblioteci Srbije. Živi u Beogradu.

Dragana Zubac (1976, Novi Sad), diplomirala je francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Živi u Novom Sadu.